

Pšchetož tudny steji to, so chze Boh to sa tajnu Sstuzbu dzeržecz, kotraž by jemu samemu činjena byta. Pšchetož he- wač Krystus neby prajit: Za druba Basnja je tej prjenej runa.

Schtuž pak so temu nochze dacž nawabicž, so won tudny na Semi ne- beste Kralestwo mjecz, a se swojeho Do- ma aby Sctanta Zyrkej, aby Boži Dom, scžinicž može, ton wostan pšchi swojim. Pšchetož kajž ty kebi tudny Paradis aby Nebeska scžinicž moješ, dyž ty twojemu Blischemu štuziš, pšchetož to rjeka Bohu w Nebesach štuzene: Tak tešch činíš ty kebi sam He- lu na Semi, dyž ty twojemu Blische- mu nekštuziš. Pšchetož ty štuziš temu Czertej, kotryž do Helje štuscha. A wono ničo na tem neje, hacž ty to ru- me njek newidžiš, a neczješ: Wo- no budže so w swojim Czachu hježom namafacž, so ty je widžicž a czucz, a na tebe sameho a twoju wulku Nepoštusč- nosž štwołicž a žalosčicž budješ. Ze- hodla by treba bylo, so bychmy to swje- ru wufnyli, a so wobstanje we Luboszi pšhecžiwu naschemu Blischemu spytto- wali. Pšchetož ktemu je nam Boh ton Knes hježom Crt, Woczi, Ruzy, Mohi, Penesh, Kubio, Rosom, a teho runja dat, so bychmy po tajkej jeho Porucž- noszi činicž, a jemu štuzicž moli.

II. Runje jako pak ta Wuczba wot teje Lubosze k Bohu a swojemu Blischemu do tu teho Žiwjenja na Se- mi štuscha: Tak je ta druba Wuczba: Czeji Syn Krystus je? ktemu so bychmy wufnyli, kak bychmy po tu tem Ži-

wenju do jeneho liepscheho a wjecžneho Žiwjenja pšchischi. Pšchetož to nas ne- budže do Nebes pšchinesž, so my wjemmy, kak my Boha a nascheho Blischeho lu- bowacž dyrbumy, hacž my runje tajku Lubosž tešch wopraudže wopokazemy, tak derje, hacž jeno mojemy. Kajž kebi czi Pharisejšy myšlachu: Czi mejachu sa to, so woni dalje ničo wjazy netre- baju, dyž jeno Mojsaša maju.

Alle Krystus pokaze nam tudny, so nam tajke Myšle k wjecžnemu Žiwjenju pom- hacž nebudža. My dyrbumy dalje hicž, a liepe wufnyč, šhto Krystus je a czeji Syn won je? Czi Pharisejšy wedžichu to derje, so won Dawitowy Syn bydž dyrbesche: Alle na tem neda Krystus tudny dosž bydž: Pšchetož dy by Krystus ničo wjazy nebyl, hacž Dawitowy Syn: Da by won tešch jako Dawit wumrecž, a jeno jene czagne Kralestwo mjecz, dyrbjat. Alle Krystus ma jene wjecžne Kralestwo, a Dawit ton Wotž Krystuša po Czjeli, menuje jeho we Duchu swojeho Knesa. Kak da je to možno, so Krystus woboje Dawitowy Syn a Dawitowy Knes je?

Raj! to je to Praschenje, na kotrej czi Pharisejšy wotmolwicž nemožachu, runje jako hjeschče dženšnišchi Džen žadny Žid na nje wotmolwicž nemože. We tu tem Praschenju neje recžane wot teho Blischeho, wot teje Lubosze, aby dobrych Šutkow: Alle wone je samo lutzy wo to činicž, so bychmy my wufnyli, czeji Syn Krystus je? Schtuž to wje ton teho Wuczba k wjecžnemu Žiwe- nju nebudže mož smolicž. Pšche-